č. 62 sb. z. a nař., tedy dle zásad řízení nesporného, zahajuje tím záležitost, která není předmětem dobrovolného soudnictví, v řízení nesporném v důsledku čehož jeví se řízení rekursní a usnesení naříkané zmatečným i slušelo je dle § 42. posl. odst. j. n. zrušiti a nové rozhodnutí soudu rekursnímu uložiti.

Nájem restaurace lázeňské nutno považovati za pacht a nevztahují se na smlouvy takové předpisy o výpovědi z nájmu.

Krajský soud zrušil usnesení okresního soudu, jímž neschvaluje se výpověď daná nájemci lázeňské restaurace, i celé řízení usnesení tomu předcházející a soudu stolice prvé uloženo, aby po právomoci rozhodnutí toho zahájil o výpovědi řízení dle předpisu VI. dílu, 3. oddělení civilního řádu soudního a po jeho provedení znovu rozhodl. Z důvodů: Pojmenování smlouvy nerozhoduje a její právní účinky nelze posuzovati dle toho, jaké pojmenování strany zvolily, nýbrž dlužno hleděti toliko k obsahu smlouvy. Nájem spočívá dle § 1091 obč. z. v pouhém užívání pronajaté věci, kdežto pacht z těžení věci prací a pílí. Lázeňská restaurace nebyla B-ovi propůjčena smlouvou proto, aby ji obýval, nýbrž, aby provozováním živnosti hostinské a stravovatelské a propůjčováním obytných místností lázeňským hostům, tedy svou prací a pílí, z ní těžil, takže smluvní poměr má nesporný znak smlouvy pachtovní. Na zrušení poměrů pachtovních výpovědí se však předpisy nař. ze dne 17. prosince 1918 č. 83 sb. z. a nař. nevztahují. Poněvadž rozhodnuto bylo o věci, jež náleží na pořad práva, v řízení nesporném, jeví se usnesení v odpor vzaté, jakož i celé řízení jemu předcházející, zmatečným, slušelo je tudíž zrušiti a zahájení příslušného zákonného řízení o vznesených námitkách nařídíti.

Nejvyšší soud v rozhodnutí svém ze dne 13. května 1919 R I 185/19 dovolacímu rekursu nevyhověl. Důvody: Především sluší položiti otázku, je-li stížnost proti rozhodnutí rekursního soudu oproti předpisu § 3. nař. min. ze dne 9. února 1919 č. 62 sb. z. a nař. přípustnou.

Otázku sluší zodpověděti kladně, jelikož uvedený zákonný předpis předpokládá, že rekursní soud rozhodne o usnesení prvního soudce o přípustnosti dané výpovědi věcně a jen v takovém případě dle duchu svého další opravný prostředek vylučuje. Takový případ zde není. Proto revisní soud podjav se přezkoumání naříkaného usnesení, shledává je správně zákonu odpovídající.

Že nařízení o ochraně nájemců na pachtovní smlouvy použíti nelze, stěžovatel ani v odpor nebéře, jelikož to také z předpisu § 1. nař. ze dne 17. prosince 1918 č. 83 sb. z. a nař. rozsah platnosti tohoto nařízení vymezujícího zřejmě vyplývá.

Jedná se tudíž toliko o otázku, jde-li v případě přítomném o smlouvu nájemní či pachtovní, kterouž otázku po názoru stěžovatelovu rozhodl rekursní soud nesprávně. Zcela případně uvádí stížnost, že pouhý pronájem domu k provozování živnosti nějaké, třeba již i přiměřeně zařízeného, není pachtem nýbrž pouhým nájmem, neboť definici v § 1091 obč. z. sluší vykládati tak, že při nájmu obmezuje se nájemce jen na užívání nájemního předmětu, kdežto při pachtu pachtéř z pachtovního objektu příčinčním svým dociluje plodů, tedy výtěžků pro sebe.

Z pravidla bude hned předmět smlouvy naznačovati, je-li o něm uzavřena smlouva nájemní nebo pachtovní, jelikož některé objekty jako pozemky hospodářské, jež dle úmyslu stran mají se obhospodařovati, jen s vynaložením píle a námahy vydají užitků, kdežto jiné objekty jako stavení obytelná, jsou předmětem pouhého osobního používání. Při živnostenských budovách sluší rozeznávati mezi obchodními místnostmi nebo dílnami, v nichž se obchod nebo živnost provozuje a mezi živností samou. Místnosti samy o sobě se najímají, kdežto živnost se propachtovává. Jelikož v daném případě tvoří předmět smlouvy nejen budova, které by i k různým jiným potřebám mohlo se používati, nýbrž zvláště pro restauraci zařízené výstavnosti, zahrada a různé další příslušenství vše to výlučně toliko pro lázeňskou živnost zařízené se vším inventářem a mimo to i samo hostinství či výčepnictví, tedy živnost, jak z listiny smluvní na jevo jde, pak nemůže býti pochybnosti, že jest tu smlouva pachtovní, poněvadž úmysl stran nesl se jedině tam, aby objektu, o němž smlouva byla uzavřena, bylo výhradně užíváno jako živnosti lázeňské spojené s hostinstvím a jiné používání jest naprosto nepřípustné, nemá-li předmět smluvní ztratiti svůj dosavadní karakter.

Zcela správně uznal tedy rekursní soud, že, ano se jedná zde o výpověď z pachtu, na který zákonná ochrana pro nájemce stanovená se nevztahuje, nemělo jednáno býti dle zásad řízení nesporného, jak stanoví pro výpověď z nájmu § 3. nař. z 9. února 1919 č. 62 sb. z. a nař. a proto řízení provedené vedle § 42. posl. odst. j. n. jako zmatečné zrušil.

Stížnosti nebylo tudíž přiznati úspěchu.

Nedodržení předpisu § 50. ex. ř. zakládá zmatečnost řízení přes ustanovení § 104. v novém znění j. n.

O žalobě opposiční, podané u krajského soudu jako obchodního senátu v Ch., jenž exekuci podle platebních rozkazů směnečních byl povolil, nařídil a prováděl jmenovaný obchodní senát ústní sporné jednání s přibráním soudce laika a takto obsazeným senátem také rozepři rozhodl.

K odvolání strany žalované vrchní zemský soud z moci úřední rozsudek první stolice i řízení jemu předcházející, pokud se provádělo před senátem takto sestaveným, zrušil.

Nejvyšší soud rozhodnutím ze dne 27. května 1919 R I 197/19 dovolací stížnosti nevyhověl. Důvody:

Z rozvláčných vývodů stížnosti jest jen tolik správno, že otázka, o kterou se jedná, netýká se příslušnosti soudu.

Žaloba byla správně podána u soudu, jenž exekuci povolil, totiž u krajského soudu jako obchodního senátu a proto dovolání se předpisu §u 51. ex. ř. zde místa nemá.

V případě přítomném jedná se jen o otázku, byl-li rozhodovací soud náležitě obsazen a zdali zběhlá vada má v zápětí zmatečnost rozsudku a jemu předcházejícího řízení, pokud toto před vadně obsazeným soudem se odbývalo.

Mylně má dovolatel za to, že když dle nového ustanovení §u 104 j. n. mohou strany platně smluviti, aby rozepře spadající pod obecnou právomoc vznesena byla na soud obchodní, nemůže býti vadou, když předmětná rozepře, která dle § 50. ex. ř. měla rozhodována býti výhradně jen soudci zkoušenými, byla projednána a rozhodnuta senátem za přibrání soudce odborného z kruhů obchodních, ana žádná strana proti tomu výtky nečinila.

Sestavení senátu vymyká se dohodě stran, tu platí bezvýminečně předpis zákona a proto i ustanovení § 50. ex. ř. má ráz práva donucovacího. Nelze zde proto užíti analogie posledního odstavce § 104. j. n. a to tím méně, ano se jedná o vykonávání moci soudní v řízení exekučním, v němž jakákoli dohoda mezi stranami jest neúčinná.

Mylně také za to má dovolatel, že zběhlá vada nezakládá zmatečnost, poněvadž § 50. ex. ř. takové sankce nestanovil.

Exekuční řád předpisuje v § 78., že pokud v něm není nic zvláštního ustanoveno, platí všeobecné předpisy c. ř. s. Prohlašuje-li tedy předpis § 477. č. 2 c. ř. s. za zmatek, pro který dlužno zrušiti rozsudek i vadné řízení, když rozhodovací soud nebyl řádně obsazen, platí předpis ten i zde ve sporu přítomném, třeba to § 50. ex. ř. zvláště nestanovil, poněvadž citované zákonné místo určuje jen, jak oproti §u 7. j. n. sluší v rozepřích, k nimž exekuční řízení dalo podnět a jež se před kausálním soudem projednávati mají, rozhodovací soud obsaditi.

Nebyl-li tento předpis zachován, jak se stalo právě zde, zběhl se zmatek, který má za následek, co určuje § 477. úvodní věta c. ř. s. a co také odvolací soud vyslovil.

Dovolacímu rekursu neslušelo proto přiznati úspěchu.

ZE DNE.

Zajištění půdy drobným pachtýřům. Upozorňujeme na velice důležitý zákon ze dne 27. května 1919 čís. 318 s. z. a n. a prováděcí nařízení, resp. výnos min. sprav. ze dne 30. června 1919 čís. 12.314 (Věst. min. sprav. čís. 19.) o postoupení pozemků spachtovaných do vlastnictví pachtýřům. Zákon ten řadí se důstojně k starým rakouským zákonům, v nichž panoval duch rakušácké »Amtswegigkeit«. Byla totiž zákonem tím téměř vyloučena působnost notářů a advokátů při této důležité akci listinné a knihovní. Převedení vlastnictví na jednotlivé pozemky pachtované státi se má úředním usnesením, kterýmž též se má rozhodnouti o převzetí práv věcných na nemovitostech věcících, a úředním usnesením rozpočetním má se rozvrhnouti přejímací cena za pozemky mezi event. knihovní věřitele. Tím má býti stav notářský a advokátní připraven o velkou a nejdůležitější část své agendy. Proto intervenoval spolek náš a Pražská not. komora ihned u ministerstva spravedlnosti a obě tyto instituce podaly zvláštní pamětní spis ministerstvu spravedlnosti a zemědělství. Nese se pak požadavek náš v tom směru, aby stav notářský nebyl vylučován

z právních prací, jež při tom budou nutny a aby zejména přibrán byl též a jmenovitě před jinými stavy za důvěrníky ve smyslu §u 16. cit. zák. Jak jsme doslechli, utvořila se v různých okresích venkovských zvláštní sdružení advokátu a notářů, kteří domáhají se podobné účasti na ministerstvu spravedlnosti. Ministr spravedlnosti ujistil naši deputaci, že zákon není namířen proti těmto dvěma stavum i že ničeho proti tomu nemá, naopak, podporovati bude, aby důvěrníky byli jmenováni notáři a advokáti. Dále uznal, že soudy naše jsou přetíženy pracemi jinými, i že bude jim velice ulehčeno, jestliže osoby k tomu povolané, jako notáři a advokáti, budou v této akci soudům nápomocni. Jest proto na našich příslušnících, aby domáhali se u okresních soudů toho, aby jmenováni byli důvěrníky a bude to pak věcí praxe, jakým způsobem provede se celé řízení. Máme za to, že bez sepisování listin trhových a listin depuračních nebude ani lze knihovně prováděti převádění vlastnictví s dosavadních vlastníků na pachtýře. Nepochybujeme, že notář, jmenován jednou důvěrníkem, vynaloží své zkušenosti i svého taktu, aby docílil mezi stranami narovnání i že bude zajisté věděti, jakých listin sepsati, aby bylo docíleno knihovního pořádku u věci té. Dodáváme, že otcem znění nového zákona není ministerstvo spravedlnosti, nýbrž ministerstvo zemědělství.

Odměna notářů při soupisu neknihovních pohledávek. K četným dotazum sdělujeme, že po skončeném soupisu neknihovních pohledávek jest notářům sestaviti účet za ověření (nejméně K 1·56 za 3 obvyklé strany), a za vynaložené hotové výlohy, případně za přibranou sílu, a předložiti účet ten bernímu úřadu svého sídla. Přiznání a přikázání odměny a výloh stane se ministerstvem financí.

Styk soudů (soud. komisařů) s cizími úřady. Ministerstvo spravedlnosti znovu ve svém »Věstníku« čís. 7. upozorňuje, že dožádání o právní pomoc u soudů neb úřadů něm.-rakouských státi se má přímo, nikoliv cestou diplomatickou, jak již předepsáno bylo výnosem min. sprav. ze dne 29. března 1919 čís. 6336 (»Věstník« čís. 5.). Dožádání má se státi zvláštním dopisem a nikoliv zasláním celých spisů a jest záhodno připojiti i obsah v řeči německé, kde stranč může býti ušetřena výloha s překladem, který v Něm. Rakousku opatřiti se musí.

Nový notářský tarif vypracován byl naším spolkem a předložen již ministerstvu spravedlnosti s prosbou, aby jakmile přijat bude návrh zákona na změnu §§ů 171., 182. a 183. not. řádu, tarif ten zvláštním nařízením ministerským vydán. Doufáme že tarifem tím bude uspokojeno všechno notářstvo, neboť znamená značné zvýšení oproti dosavadnímu stavu, kde sazba za listiny nebyla v žádném poměru se sazbou za podání knihovní a kde zejména poplatek legalisační byl nejen směšný, nýbrž nedůstojný našeho stavu.

Notářská komora Chebská oznámila nám, že zvolen za jejího presidenta Dr. Albert Krobshofer v Chebu a za členy Dr. Bedřich Cartellieri, Josef Hüttisch, Dr. Bedřich Langer, Emil Theumer a Otto Götz, za náhradníka Josef Kerl a že za přísedícího disciplinárního senátu nejvyššího soudu zvolen pan Dr. Albert Krobshofer.

Veškeré pány kolegy snažně prosíme, aby ve všech případech, kde by bylo třeba obhájení našich práv stavovských, obrátili se ihned na náš spolek, bychom v čas zakročiti mohli. Současně žádáme, aby laskavě přispívali do našeho časopisu vědeckými pojednáními, praktickými případy, po příp. různými náměty a návrhy.

Přeložení. Ministr spravedlnosti propůjčil uprázdněné místo notářské v Benešově JUDru Emerichu Fialovi, notáři v Milevsku. — Místo notářské v Praze, resignací Dra Adolfa Zahradníka uprázdněné, propůjčeno bylo JUDru Josefu Vilímkovi, notáři v Praze III. tím způsobem, že jmenovaný notář sproštěn byl ministerstvem spravedlnosti povinnosti, míti úřední své sídlo v III. neb IV. části Prahy.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval notářské substituty: Čeňka Novotného v Kouřimi, notářem v Milevsku, Václava Vaška v Klimkovicích ve Slezsku, notářem tamtéž a Augustina Anderle ve Vranově na Moravě, notářem tamtéž.

Uprázdněná místa notářská.

Místo notářské.

Místo notářské v Praze III., propůjčením notářského místa po Dru Adolfu Zahradníkovi v Praze Dru Josefu Vilímkovi, notáři v Praze III. uprázdněné, vypisuje se tímto ku opětnému obsazení s tím doložením, že pro toto místo jmenovaný notář bude povinen, míti úřední své sídlo buď v III. nebo IV. pražském obecním okresu, na Menším Městě neb na Hradčanech.

Notář tento bude k obstarávání soudního komisařství v těchto okresích výlučně povolán, nebude však naproti tomu súčastněn na soudním komisařství v ostatních obecních okresech pražských.

Soutěž tato vztahuje se současně i na ono místo notářské, jež uprázdní se přeložením některého notáře do Prahy III. neb IV.

Žádosti, doklady ve smyslu výnosu min. práv z 31. října 1887 čís. 9172 doložené, podány buďtež do 20. září 1919 včetně předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 1. září 1919.

Notářská komora v Brně a Olomouci

svolává

Ustavující valnou hromadu odboru Moravsko-Slezského

na **sobotu 27. září 1919 o 10. hod. dopol. v Brně,** Justiční palác sál čís. 129, III. posch., vchod z ulice Richarda Wagnera s tímto pořadem:

1. Zahájení valné schůze předsedou brněnské komory Ant. Tesařem.
2. Návrh odborových stanov (referent Dr. Frant. Kroutil).
3. Přihlášky členů.
4. Volby starosty odboru, 11 členů výboru, 2 přehlížitelů účtů a 2 náhradníků.
5. Volba delegátů do Ústředního výboru v Praze.
6. Stanovení ročního příspěvku odborového.
7. Volné návrhy.

Dr. Vestrý, president komory olomoucké. — A. Tesař, president komory brněnské.

Substituci

na Moravě nebo ve Slezsku přijmu od 1. října t. r.

Ct. nab. Rudolf Fantyš subst. not. Jihlava.

Záložna Vinohradská,

Palackého tř. č. 22 n.,

poskytuje zápůjčky na domy a pozemky, velkostatky a hospodářské usedlosti;
proplácí knihovní dluhy při konversích;
půjčuje na směnky s ručiteli, úvěry kryté a cenné papíry;
eskontuje směnky obchodní, účty a pohledávky;
vyměřuje firmám a továrnám úvěry obchodní a koná za ně výplaty na všechna přípustná místa;
financuje stávající i nově zřizující podniky aprovisační, průmyslové, dodávky státní, zemské i obecní a j.;
skládá za podnikatele vadia a kauce;
inkasuje směnky a tažené losy;
kupuje a prodává všecky druhy cenných papírů, mincí a valut

Reserv. fondy K 3,800.000.

Vklady K 70,000.000.

Založena roku 1874.